

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1670/07
23.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства финансија Републике Србије – Пореске управе – Регионални центар Београд, IV-02 бр. 731.1-301/2007 од 01.08.2007. године, у предмету пореза на пренос апсолутних права, у нејавној седници већа одржаној дана 23.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије – Пореске управе – Регионални центар Београд, IV-02 бр. 731.1-301/2007 од 01.08.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео тужбу којом оспорава законитост решења туженог органа број 413.1-371/2006 од 29.12.2006. године, којим је одбијена његова жалба изјављена против првостепеног решења бр. 413-ЗП/810 од 10.10.2006. године, а којим је продавцу непокретности утврђен порез на пренос апсолутних права у износу од 199.299,20 динара за продати стан у ___, на основу тржишне вредности од 124.562,00 динара по м2. У тужби истиче погрешну примену материјалног права, неправилно утврђено чињенично стање и повреде правила поступка. Понављајући наводе истакнуте у жалби, тужилац указује да порески органи нису прихватили уговорену цену, нити је вршено упоређивање са сличним непокретностима у бази података за 2006. годину. Предлаже Врховном суду Србије да тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је обавестио суд да је донео решење IV-02 бр. 731.1-301/2007 од 01.08.2007. године, којим је ставом I диспозитива одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против решења Министарства финансија, Филијале Савски Венац бр. 413-ЗП/810 од 10.10.2006. године, а ставом II заменио решење Министарства финансија – Пореске управе – Регионални центар Београд, бр. 413.1-371/06 од 29.12.2006. године.

Поднеском од 05.09.2007. године, тужилац је обавестио овај суд да проширује тужбу и на решење туженог органа IV-02 бр. 731.1-301/2007 од 01.08.2007. године понављајући наводе из тужбе поднете против претходног решења туженог органа.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења, првостепени орган је правилно утврдио тржишну вредност стана на основу записника о процени у претходном промету тог стана од 29.08.2006. године, када је продавац стана стекао право својине на стану, према одредби члана 27. став 2. Закона о порезима на имовину.

Одредбом члана 27. став 1. Закона о порезима на имовину ("Службени гласник РС", бр. 26/01 ... 135/04), прописано је да је основица пореза на пренос апсолутних права уговорена цена у тренутку настанка пореске обавезе, уколико није нижа од тржишне вредности. У ставу 2. истог члана прописано је да уколико надлежни порески орган оцени да је уговорена цена нижа од тржишне, има право да у року од 20 дана од дана пријема пореске пријаве поднете у складу са одредбом члана 36. став 1. овог Закона, односно од дана сазнања надлежног пореског органа за пренос, утврди пореску основицу у висини тржишне вредности.

Из списка предмета утврђује се да је пореску пријаву поднео продавац Илић Драгомир 03.10.2006. године, па сагласно наведеним одредбама Закона, порески орган је био дужан да приликом утврђивања пореза на пренос апсолутних права, уколико сматра да је уговорена цена нижа од тржишне, у року од 20 дана утврди тржишну вредност стана као пореску основицу. Стога је незаконита одлука пореског органа да се тржишна вредност стана утврђује на основу записника о процени у предмету у вези претходног промета, без обзира на чињеницу што је у питању исти стан.

У поновном поступку тужени орган је дужан да правилно утврди тржишну вредност стана као пореску основицу за обрачун пореза на пренос апсолутних права, у складу са наведеним одредбама Закона и да

за своју одлуку да на закону засноване разлоге.

Из напред изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди обавезујући за тужени орган у смислу одредбе члана 61. наведеног Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 23.11.2007. године, У.1670/07

Записничар, Председник већа-судија,

Вукица Латиновић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС